

Venevere küla taastab järve

Venevere külarahvas tahab lähiaastatel teha korda Avijõe ümbruse, taastada kinnikasvanud paisjärve, selgitada välja ja märgistada looduskaunid kohad.

Venevere Haridus- ja Kultuuriseltsi juhatuse liige Eerik Lumiste, ametilt maamõõtja, seisab hämaral talvapäeval Avijõe ääres vana veskitammi juures ja räägib plaanidest.

Ta näitab jõeäärsele lumisele alale, kus kunagi pidi olema paisjärv. "Selle järve tahame lähiaastail taastada ja vana silla remontida," tähendab ta.

Nimepäevaks mõisaraamat

Vanasti oli Venevere rahvarikas ja looduskaunis koht. 1912. aastal kuulus Venevere mõisa alla üheksa küla ja kaks kõrtsi, meierei koos aurumasinaga, jahuveski ja saeveski.

Puust Venevere mõisahäärber on hävinud, hoonetest on tänaseks säilinud lüpsikarjalaut, ratsahobuste tall, vaestemaja, magasiit ja meierei. Eerik Lumiste vaatab ümbruskonda ja nendib: "Tööd ootab ees palju."

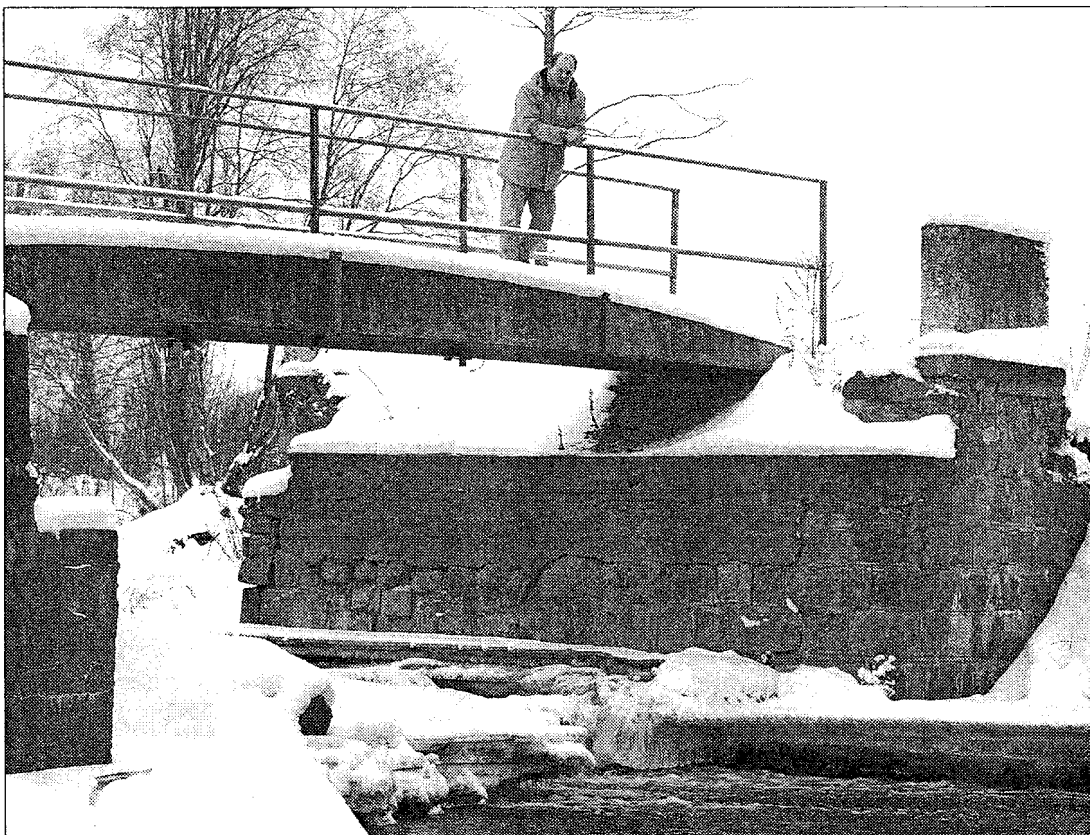
Vaatamisväärsused tuleb välja selgitada ja märgistada, majad, ümbrus ja teeääred korda teha. Paari-kolme aasta jooksul tahab selts rajada matkaraja ja Avijõe äärde ujumiskoha.

Venevere esmamainimise 470. aastapäeva puhul tahetakse välja anda mõisaraamat, mille juures tehakse koostööd ajaloolase Heino Rossiga.

Koolilapsi vähevõitu

Koolitundi peetakse Veneveres 9 õpilasele, kes jagunevad II, III ja IV klassi vahel. Ka järgmisel aastal ei ole I klassi kedagi tulemas.

Venevere kool alustas 1837. a Mariküla suitsutares. 1862 ehitati Arvakuise kooli uus koolimaja.

Venevere Haridus- ja Kultuuriseltsi juhatuse liige Eerik Lumiste näitab vana veskikohta Avijõel, millest pärast silla remonti ja paisjärve taastamist kujuneb vaatamisväärsus.

Tairo Lutter

ja. 1920. aastal kolis kool vanast majast mõisa metsaülema majja, 1922 sealt edasi mõisa häärberisse. 1972 pandi kool õpilaste vähesuse tõttu kinni ja 1989 avati lasteaed-alkkoolina uuesti. Kool kasvas isegi 5-klassiliseks.

Õpetajate nimekiri algab Juhan Meybaumist ja lõpeb praeguse koolijuhi Alli Kaaramaaga.

Kultuurielu on koondunud koolimajja. Raamatukogu juhataja Sirje Raudmäe räägib näiteringist ja kahest rahvatantsurühmast, millest segarühmas ke noored mehed kaasa teevad.

Tegutseb malering, kus Paasvere metskonna metsnik Tanel Kadai kaks korda nädalas lapsed ruuduliste laudade taha naelutab.

Koolimajja tahetakse rajada jõusaal ja käsitöötuba, maja kõrvale parki aga laululava.

Kõige suuremad Venevere mured on tööpuudus ja koolilaste vähesus. Viimane tundub esmapilgul isegi väheusutav, sest siinkandil peredes on reeglina palju lapsi, näiteks Raudmäede peres viis, Altpereel kolm, kolmeli last peres on päris tavaline. Ka paistavad külapered üks-

teisega sugulased olevat, nii mõneski majas elatakse järjest juba teist-kolmandat põlve.

Venevere tõmbekeskus pole Rakvere, ka mitte Laekvere, kuhu raske pääseda, vaid hoopis Avinurme, kus mitu meest töö ja hulk lapsi keskkoolis käivad.

Kohapeal on suuremad tööandjad Venevere farm ja Paasvere metskond. Nii farmi juhataja Neeme Altpere kui ka Paasvere metskonna metsnik Aivo Arolid räägivad aga sama juttu: tööd on Veneveres vähe, aga ka korralikke töötajaid napib.